

Spansk vintertur

Tekst og fotos af Senior

Hvilke muligheder er der for overvintring i Spanien? Hvordan får man tiden til at gå? Hvilke seværdigheder er der? Kan det spanske indland bruges til ferie? Hvordan er egentlig klimaet på Solkysten contra Costa Brava? Er det trygt for seniorere at opholde sig på kysterne i Spanien om vinteren? Hvordan er de vinterfaste campingpladser? Det var blot nogen af spørgsmålene som campingferie's seniorredaktør skulle afklare på på en næsten 9000 km lang tur til landet.

Det er faktisk buldravende mørkt, da jeg starter bilen en januarmorgen, termometret står på -7 gr. og kun det digitale kamera klarer at tage et billede af situationen omkring afgang. Sneen drysser sagte ned, men vi kommer afsted og når færgen i Rødbyhavn uden forsinkelser. Over Østersøen står solen op og vejret lover godt. Flot solskin fra Puttgarden til Hamburg, men så bliver der råbt Gewalt over trafikradioen: der er store snebyger undervejs.

Snevej i Tyskland

Det varer da også kun en lille halv time, så sker det. Tyske bilister er ikke så nemme at kyse og de fortsætter ufortrødent med 140

km/t i 3. vejspor og det går da også galt kort tid derefter. Trafikken står stille en hel time og ved ulykkesstedet tæller vi 21 biler, der er smadret til ukendelighed. Vi zig-zagger mellem vragstumperne for at komme videre, men kort tid efter er det det samme igen: ingen har lært af det netop skete.

Vi har planlagt 660 km i dag til et privat overnatningssted i Giessen, for der er ingen campingpladser, der har vinteråbent ned gennem Tyskland og overnatning på rastepladser holder vores nerver ikke til. Ikke alene p.g.a. støj, men også p.g.a. af den manglende sikkerhed. Men de 660 km tager 4 timer mere end det plejer om sommeren, så vi er godt trætte, da vi endelig når frem efter en rejse på 12

timer hjemmefra. På motorvejen herved måtte vi pænt ligge i højre side blandt lastbilerne. Det var hverdag og der var masser af dem. Vi var glade for de nye vinduesviskere, thi vi blev i de næste 2 døgn overhældt med tonsvis af vand iblandet rigelige mængder salt og strøgrus. Over bakkerne ved Kassel var det både mørkt, tåget, snetykninger og glat. Vi kørte derfor fra ved Kassel og fulgte A49, og senere B3 til Giessen, som var dagens mål.

Frankrig i sne

Det var ikke stort bedre længere mod syd, vi koblede os på det franske motorvejsnet ved Mulhouse. Dette er en strækning, som mange

sommerturister også kender, men vi laver den lille omvej over Beaune for at komme til den eneste vinteråbne plads på strækningen, nemlig i Lyon. Den er nem at finde og ligger lige ved A6 i forstaden Dardenville. Saltvandet har skadet bilens elektronik, så vi må på værksted i Lyon og vi benytter tiden til en besøg i byen, som vi jo som de fleste bare plejer at køre igennem eller udenom. Byen var en behagelig overraskelse. Store dele af den indre by er kommet på UNESCO's liste over bevaringsværdige kulturminde og jeg skal da sandelig love for, at der var noget at se på.

Morgenkaos, sne og storm

I myldrende morgentrafik forlader vi Lyon kl. 07 og oplever at solen står op over et snedækket landskab et par timer senere. Hvormange har set Languedoc med sne på vinmarkerne? Jeg tror at garvede Frankrigsfarere gysede ved tanken. Vi gysede da også, selvom udsigten med de fejende sneskyer er meget flot her i morgenstunden. Men drager dog videre. For der er langt til dagens mål i Barcelona. Først i Orange, hvor motorvejen A7 deler sig med en gren ved navn A9, klarer det helt op. Nu kender vi Provence igen, som vi dog forlader for at køre gennem Roussillon. Ved Narbonne sender vi en SMS hjem og fortæller at temperaturen er steget til 8 gr. og solen skinner.

Det gør den også resten af dagen, til gengæld blæser det op og mistralen fejer over landskabet med hastigheder over 100 km/t - på tværs! Så selv de tunge lastbiler sagtner farten, og det må vi naturligvis også. Det er en drøj eftermiddag på denne måde, man kan glemme alt om at overhale og må holde udkig efter træer og huse, der står tæt på motorvejen. For hver eneste forhindring ved siden af vejen betyder et ordentligt ryk i vogntrækket, hvor man skal holde tungen mere end lige i munden. Vi er dog så heldige at vinden vender

lidt mere i nord samtidig med at vejen drejer mere mod syd, så vi får en ordentlig rygskubber det sidste stykke før Pyrenæerne.

Smuk men farlig rasteplads

Lige før vi når bjergkæden laver vi dog et stop, fordi vi ser de sneklædte toppe ligge dér og glimte i solen. Det er en rasteplads i et meget flot anlæg med mange muligheder for overnatninger for campister. Pladsen hedder Village de Catalane. Og er kendt af mange campister, der drager mod Spanien. Desværre er den også kendt hos tyvebanderne, så overfald her er meget almindelige om natten. Hvilket vi erfarer af flere campister senere på rejsen. Vi nyder dog opholdet her med den forunderlige kontrast. For få timer siden kørte vi i sne og storm - OK, stormen er ikke forsvundet, men vi står dér under blomstrende mandeltræer her i begyndelsen af februar måned og er nærmest forbløffet.

Opkørslen til grænsen er ganske uproblematisk. Berlingoen spinder af sted - ingen gider se papirer ved grænsen og nu skifter motorvejen navn fra Autoroute til Autopista - vi er i Spanien!

Her på sydsiden af bjergene skinner solen for fuld kraft og vi glæder os til et helt andet klima. Vejen til Barcelona er nem og vi ville egentlig have været på en plads nord for byen, men opdager at der findes en plads ca. 40 km syd for Barcelona, som modtager Camping Cheques og det gør det jo noget billigere at overnatte. Og hvem kan modstå så flot en indkørsel når man kommer fra det kolde nord?

Lyon - en positiv overraskelse

Forberedelser til Spansk Vintercamping

Papirer:

Kørekort, grønt forsikringsbevis og rødt SOS-kort for begge køretøjer. Rejsepas og campingpas. (Vi brugte udelukkende det nordiske CCS-pas)

Bilen:

Nye vinduesvisker, olieskift, lille serviceeftersyn. Vinterdæk. Ekstra pærer. 10 L. reservedunk.

Campingvogn:

Ingen, fabriksny, men vi medtog 3 fl. 11 kg gas og 1 stk. kabeltromle 30 m, 2 udligningskiler. 1 strømadapter. Vognen er forsynet med sommerdæk.

Personligt:

Sygesikringens tillægskort "E 111" fra kommunen = udvidet sygesikring. Bemærk: Alm. sygesikringsbevis er **intet** værd i Spanien.

Spanske lovkrav til trafikken:

2 advarselsstrekkanter. 1 lysstav. Selvløsende veste til allepassagerer. Reservepærer til bilen. Reservepærer til campingvognen.

Husk: dette er minimums krav!

Dertil havde vi 1 lygte med neonrør og advarselsblink.

Languedoc i sne - klokken er 9 - solen står snart op

Blomstrende mandeltræer d. 6. februar

Camping International Lyon

Frakørsel på A6, nr. 33 - "Limonest", følg skiltning til Porte de Lyon, 1 km.

Pladsen har gode faciliteter og der er lunt og dejligt indendøre i de sanitære bygninger. Og der er rigeligt med varmt vand. Der er busstop ved pladsen til centrum via metro. Der kan købes kolonialvarer og drikkevarer fra Essotanken i nærheden. Restauranten er vinterlukket, men personalet er meget hjælpsomme og taler engelsk.

Pris: 18,30 Euro inkl. el.
Ingen Camping-Cheques.

Alle priser i denne artikel er vinterpriser og er vejledende oplysninger. I nogen tilfælde skal tillægges 7% spansk afgift. Alle pladser har pristavler ved indgangen.

Vilanova i la Geltru

Som billedet ved siden viser, er der lige så dejligt på den parcel, som vi selv finder os. Vi spørger efter nogle praktiske detaljer i receptionen og får ved den lejlighed oplysning om at der er møde for alle danskere på pladsen hver mandag og torsdag. Og det er torsdag i morgen. Vi tager i supermarkedet i byen Vilanova i la Geltru, som er en by på ca. 40.000 indbyggere og da vi kommer tilbage til campingvognen sidder der allerede en seddel i døren og byder os velkommen.

På mødet får vi en gennemgribende gennemgang af områdets muligheder af Kamma Vang, som er stedets danske agent. Det var betryggende og vi sparede megen tid på alle disse oplysninger - og så var vi så heldige at vi kom på den dag i måneden, hvor der var gratis drinks til alle!

Detaljerede oplysninger om adresser m.v. kan findes på www.hanses-campingsider.dk

Barcelona

Der går busser fra campingpladsen til Vilanova by og derfra kan man tage toget til hjertet af Barcelona. Det lyder jo nemt, men den lokale bus er en evighed om at komme de 4 km ned

Gaudis fantastiske bæne i Park Guell

til byen, så da det var søndag vovede vi forsøget i egen bil. Der var masser af parkeringspladser i Barcelona - vi tog den under på Rambla'en. Der er bare den hage ved det, at det ikke er gratis. Men det må man jo efterhånden tage med i alle Europas byer. Pris pr.dag: 16 Euro.

Ramblaen hedder byens vidt berømte strøg, som ligger i et 1 km langt flodleje og som om søndagen nærmest er et enest stort cirkus af optrædende artister, som på denne måde forsøger at få et tilskud til lommepengene. Og der hersker en utrolig fantasi i udbuddet af figurer, der syntes at have det formål at stå ubevægelig i længst mulig tid. Somme tider var vi virkelig i tvivl om de nu ikke var gjort af sten.

Vi var nu mere interesserede i de gamle sten, hvoraf nogen ikke var så gamle endda. Det var dem som arkitekten Antoni Gaudi havde lagt hjerne til. En fantastisk kringlet og fantasifuld hjerne, må man nok sige. Hans huse ved indgangen til Park Güell lignede honningkagehuse fra eventyret om Hans og Grete og de fantastiske bænkerække - verdens længste - og fremstillet i glaseret keramik er et eneste eventyr. På et ret tidligt tidspunkt af sit liv fik Gaudi den idé at Barcelona skulle have en ny katedral og han startede bygningen af samme, vel vidende at det ville tage flere hundrede år. Den skulle naturligvis bygges i hans særprægede Jugend-stil. Man er langt henne i opførelsen af kirken, som nu er verdens mest besøgte byggeplads; fordi man først nu i dets indre kan begynde at skelne genialiteten i hans ideer.

Den hellige families kirke bliver færdig om ca. 100 år.

Den slags tidshorisonter har et moderne menneske svært ved at begribe, heller ikke jeg fatter det. Indtil jeg kommer til at tænke på, at alle vore store katedraler har været flere hundrede år undervejs. I den henseende er der heller intet nyt under solen. Hver sten hugges ud i hånden og her hjælper den moderne teknik ikke meget på tidshorisonterne. Tryklufthammere og kraner har dog skønsvist afkortet byggetiden med ca. 50 år, så man forventer en færdiggørelse omkring år 2070. Til den tid er mit barnebarn 74 år gammelt! Hvad skal man se mere i Barcelona? Skal jeg nævne det hele, må redaktøren udgive et særnummer! Park Güell er et must, Gaudis fantastiske huse rundt omkring i byen skal også tages med.

Der er andre højdepunkter i form af museer, hvoraf vi nøjedes med Miro's moderne kunstmuseum på bjerget. Man kan tage togvagnen fra World Trade Center ved havnen til bjergets top og derfra gå til det smukke museum. Rambla'en kan man ike lade være med at komme tilbage til og er selv på en hverdag en charmerende og kulørt oplevelse. Selv nød jeg stilheden med denne udsigt fra parken ved siden af Miro's museum. Ved havnen findes den store Columbus statue, som man med en elevator kan komme op i og nyde udsigten. For vore fødder har vi rambla'en til den ene

side, det olympiske bjerg og den meget smukke havn, som dog skæmmes lidt af den nye WTC-bygning.

Egentlig var jeg mere betaget af den afslappede stemning på Plaza Catalunya. Det store springvand, det timelige klokkespil, børn med duerne og de mange cafeer, hvor man kunne side i timevis over en enkelt kop kaffe. Heldigvis har turister mere travlt, så der kunne blive plads til nye folk.

Men der er også andre skønne palmeomkransede pladser og ikke mindst smukke gamle gade nord for ramblaen. I dette kvarter finder man også den gamle katedral og de gamle kongeborge. Eller hvad med den her: Den allersteds nærværende bar, hvor dryppende skinker hænger ned fra loftet. De skal hænge der i ca. 2 år før de er modne. Velbekomme! Sagde jeg Tappa's? For det er det, det drejer sig om. I Spanien spiser man først varmt kl. 21-22, så der er behov for mindre måltider undervejs. De hedder Tappas.

Men jeg vil forlade Barcelonas herligheder, jeg er bange for, at bossen ikke tillader mig at sprede sig over så mange sider, som jeg sagtens kunne - for byens muligheder er mange. I stedet vil vi vende blikket en smule mod syd, for i nærheden af vor campingplads i Vilanova er der også nogen perler, hvor man kunne få uger til at gå. Den nærmeste er den lille by.

Vilanova Park Camping

Frakørsel fra nr. 29 - A7 ved Villafranca. Så 12 km ad vej C15. God skiltning fra Vilanova Park.

Vilanova Park er en stor plads til ca. 7000 mennesker i højsæsonen. Receptionen taler engelsk og er meget imødekommende. Der er meget fine sanitære forhold og nogle pladser har direkte tilslutning til vand, som dog ikke kan drikkes. 2 ugentlige møder med dansk kontaktagent. Pladsen ligger ikke ved stranden, men i mere klimavenligt og roligt område i højderne over byen. Stor svømmepøl (1000 m²) og ligge-eng.

Pris: 16 Euro inkl. el. Camping-Cheques modtages.

Tappas

Man bestiller som regel tappas i baren, hvor man udsøger dem - hvorefter de bringes til bordet af en tjener. Ost med rullede skinkeskiver er populære; her ser vi dog også røgede sardiner, stegte duelår og ristede champignons. Spanierne ynder sherry til, men "une copa vino blanco" (et glas hvidvin) til syntes vi bedre om.

Sitges

Kun 8 km fra pladsen ligger den lille by ved Costa del Garraf, som er den sydlige del af Costa Brava. Som mange andre, faldt vi pladask for denne charmannte by. Der er så mange ting, der er anderledes her. Kirken helt ude på en pynt i havet, og der er små udsigtsplatforme, så man kunne se ud over byen som den ser ude fra havet, de bedårende små gyder med små caféer og restauranter og ikke mindst en pragtfuld strandpromenade med lange alleer af palmer, hvor vilde papegøjer støjer så man må holde sig for ørerne, når man kommer for tæt på. Sitges er kendt for sine festivaler, især for sine karnevals-fester og bøssefestivaler om sommeren.

Udsigt over bugten med arena i Tarragona.

Rabat på campingpladserne

Det er ikke ualmindeligt at få rabat på campingpladserne. Den gives som regel automatisk. Men kun hvis du bliver i længere tid. Dette begreb er dog noget elastisk, men du kan dog regne med at få 10% rabat ved min. 7 nætter og derefter stiger rabatten helt op til 50%, alt efter hvor længe man bliver. De fleste pladser har også senior-rabat for campister over 60 år og for overvintring gives helt specielle priser, op til 75% rabat. Mest ved Costa Brava (nord) og mindst ved Costa del Sol (syd).

Det sidste skal man ikke lade sig genere af og det ville også være synd, når man ser på den dejlige strandpromenade.

Der er flere strande her i Sitges, hvor klippefremspring og moler inddeler stranden i flere naturlige bugter.

Selv her i februar måned er der meget hyggeligt. Vi kan i siestaen endda nyde tilværelsen på en bænk i solen på torvet. Hvad kan man ønske sig mere, især når den indgående SMS meddelelse, at der er 3 gr. frost derhjemme med let snefygning. Underligt er det, at gå her om aftenen, det bliver jo trods alt tidligt mørkt og vi skal ud at spise, men må konstatere at alt er mørklagt. Alle restauranter ser ud til at sove middagssøvn endnu kl. 19,30. Først da vi rusker i døren på en af de mest lovende, bliver

vi mindet om at man spiser sent i Spanien. Men så sent? Jo, det har sin rigtighed. Før kl. 20,30 skal man ikke nærme sig en restaurant. Vi må altså befale de knurrende maver at tie stille og have lidt tålmodighed endnu. Så blev vi til gengæld også betjent med udsøgt høflighed, for det med sproget skal man ikke være bange for, thi allerede her lærer vi at næsten alle kan engelsk.

Udflugter fra Vilanova

Jeg har måske fortalt for lidt om selve Vilanova, hvis rigtige navn er meget længere. Den noget større by har store supermarkeder og indkøbecentre, som alle på campingpladsen bruger, men selve byen har trods sine små snævre kvarterer ikke samme charme og tiltrækning som Sitges og andre småbyer langs kysten. Det skal dog ikke forlede nogen til at tro, at der ikke findes nogen strand i Vilanova. Det gør der i rigt mål. Den er umådelig bred med fint sand og der er offentlig adgang uden nogen form for begrænsninger. Og der er tætte og skyggegivende alleer af palmer, hvilket nok er at værdsætte, når vi kommer lidt længere hen på året. Herved er der også stoppesteder for bussen fra campingpladsen. Andre udflugtsmuligheder ved Vilanova er de romerske ruiner ved Olerdola, blot 10 km ud ad vejen mod Vilafranca (C15) og glemmes skal heller ikke at der er en del vandrestier til skovene og de små bjergtoppe i campingpladsens nærhed.

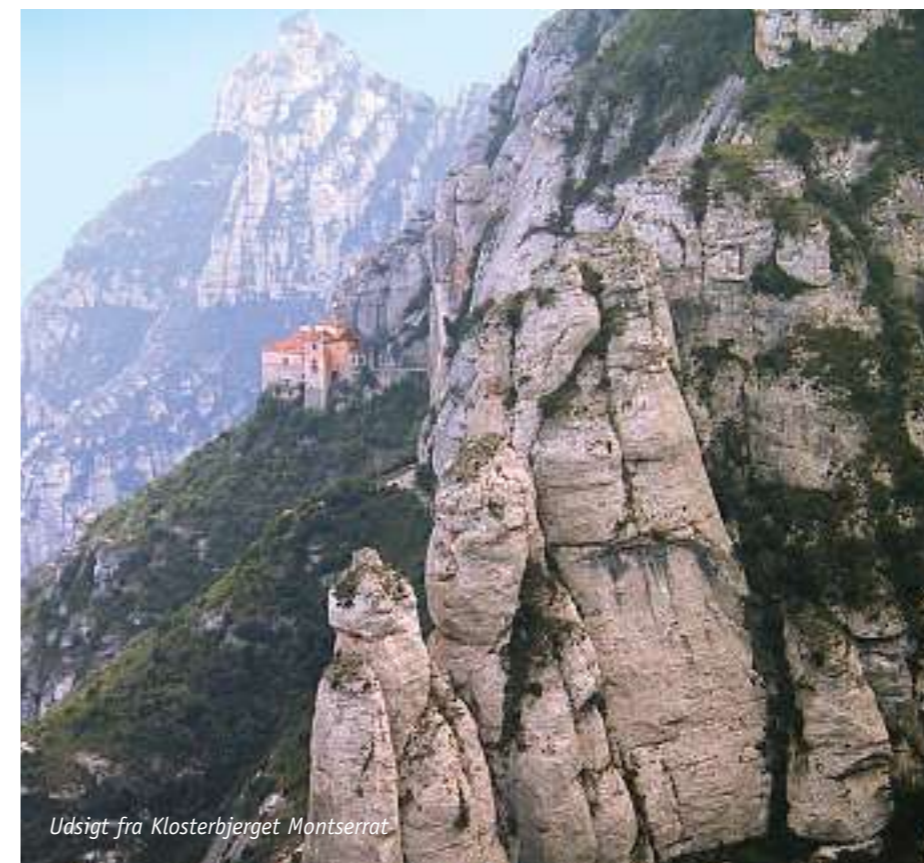
Jeg har på Internettet lavet en pris- og rabatoversigt over en række pladser. Klik på www.hanses-campingsider.dk og gå ind på de spanske sider.

Hvad er Camping-Cheques?

En ordning, hvor man kan campere for 99,50 for 2 voksne inkl. el, hund + bad ved forudbetaling af en række overnatninger. Man får tilsendt checks for beløbet, som kan bruges over hele Europa på de i ordningen tilsluttede pladser.

Info hos: *Camping-Cheques*, Tlf. 7550 8222

Men i dette udbytterige område mangler vi endnu 2 af de helt store attraktioner. Den første er klosteret på Montserrat. Allerede første gang man kører forbi på A7 vest for Barcelona, ser man en klump savtakkede bjerge i horisonten, som adskiller sig markant af alt andet i nærheden. Og heroppe har munke allerede for 800 år siden bygget et vældigt kompleks af kloster, kirke og huse; de sidste huser i dag souvenirbutikker til pilgrimene. Der går en serpentin vej helt op til klostret og tro det eller ej: billedet til venstre er taget fra selve vejen. Vi har ikke været ud at klatre og de bygninger, som man ser, er blot et lille sidekloster. Kan nerverne ikke klare serpenterne, så er der 2 tolvbaner op til klostret og videre op til bjergets tinder. Klosterets store attraktion er en sort Madonna og det er hende pilgrimene vil op til. Belav dig på en lang kø, hvis du vil hele vejen op til den piedestal, hvor hun sidder og skuer ud over kirkerummet, for de troende katolikker skal allesammen røre og kysse figuren, så det tager sin tid. Til kirken er der knyttet et drengekor, som giver en lille koncert kl.13. Husk at tage varmt tøj på - og også om sommeren lidt ekstra, for det er koldt her oppe i 1200 m's højde. Det havde vi -

Udsigt fra Klosterbjergene Montserrat

Romerske minder i Tarragona

trods advarsler fra campisterne på Vilanova - ikke husket, så vi fik reddet os en saftig forkølelse, som vi måtte døje med de næste 14 dage. For dumhed skal man straffes! Den sidste seværdighed i området finder vi i byen.

Tarragona

40 km syd for Vilanova. Tag toget dertil, det kører ca. hver halve time. I vil opleve et tog,

der til tider kører helt ude i strandkanten. Tarragona var Romernes hovedstad i Spanien og der er mange minde fra den glørværdige tid her i byen. Hele den gamle indre by kan nemt beses til fods og er utrolig smuk. Du finder rester af bymure midt på et torv, en smuk domkirke, resterne af den gamle væddeløbsbane og naturligvis også en arena. Udenfor byen, i krydset mellem A7 og N240 findes en velholdt akvadukt. Byens rambla ender smukt med en udsigtsplatform, der nærmest hænger ud over Middelhavet. Derfra kan man også kigge lige ned i arenaen og ud over havnen og den meget smukke strand, som også her pryder byen.

Videre mod syd

Således slutter vort ophold i Catalonien, det selvstændige land på den iberiske halvø's nordlige hjørne. Her hvor alle skilte er 2-sproget. Her hvor klimaet selv her i begyndelsen af februar er mildt men ikke helt uden regn. Vi oplever i hvert fald, at aftenen drukner i nogle gevaldige byger, som desværre går over i vedvarende regn. Det var da også uheldigt, nu hvor vi skal videre mod syd.

Følg med i næste blad, hvordan vi erobrer det spanske indland - vi er klar til nye eventyr.

